

POSTANOWIENIE

Dnia 30 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kapiński

w sprawie **S. L.**
w przedmiocie wyroku łącznego
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
w dniu 30 sierpnia 2022 r.,
kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w G.
z dnia 10 marca 2022 r., sygn. akt IV Ka [...],
zmieniającego wyrok łączny Sądu Rejonowego w S.
z dnia 9 listopada 2021 r., sygn. akt II K [...],

postanowił:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. B. (Kancelaria Adwokacka w M.), obrońcy z urzędu S. L., kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złotych, osiemdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji;**
- 3. zwolnić skazanego S. L. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych postępowania kasacyjnego obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w S. wyrokiem łącznym z dnia 9 listopada 2021 roku, sygn. akt II K [...] orzekł wobec skazanego S. L. w pkt I karę łączną 6 lat i 6 miesięcy

pozbawienia wolności, w pkt II karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, zaś pozostałe rozstrzygnięcia wynikające z połączonych wyroków pozostawił do odrębnego rozpoznania.

Apelację od powyższego wyroku wniósł skazany.

Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 10 marca 2022 roku sygn. akt IV Ka [...] po rozpoznaniu apelacji skazanego zaskarżony wyrok zmienił w ten sposób, że orzeczoną w pkt I wyroku karę złagodził do 5 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego w G. wniósł obrońca skazanego, zarzucając naruszenie prawa, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia:

- art. 85a kk poprzez jego błędne zastosowanie polegające na wymierzeniu kary łącznej w jednym wyroku przy zastosowaniu dwóch różnych systemów łączenia kar, co miało istotny wpływ na treść orzeczenia,
- art. 86§1 kk poprzez jego błędne zastosowanie polegające na wymierzeniu kary łącznej w jednym wyroku przy zastosowaniu dwóch systemów łączenia kar, co miało istotny wpływ na treść orzeczenia.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w G. w całości i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym w celu wymierzenia kary łącznej w stosunku do wyroków opisanych w pkt I wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 9 listopada 2021 roku w oparciu o najkorzystniejszą zasadę łączenia kar.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego S. L. okazała się oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 535§3 kpk.

Zgodnie z art. 523§1 kpk kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 kpk lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Kasacja nie może być wniesiona tylko z powodu niewspółmierności kary. Zaś oczywista bezzasadność kasacji następuje wówczas, gdy w wyniku pobieżnej analizy postawionych w niej zarzutów nasuwa się spostrzeżenie o ich nietrafności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2018 r., V KK 397/17). Tego rodzaju sytuacja bez wątpienia nastąpiła w niniejszej sprawie.

Skarżący we wniesionej kasacji zarzucił bowiem Sądowi odwoławczemu obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 85a kk i art. 86§1 kk, poprzez zastosowanie w wyroku łącznym dwóch różnych systemów łączenia kar, w pkt I zastosował zasadę asperacji a w II zasadę absorpcji. Zdaniem obrońcy w stosunku do skazanego winna zostać zastosowana najkorzystniejsza z zasad łączenia kar. Z treści wniesionej kasacji jednoznacznie wynika, że skarżący kwestionuje wymiar orzeczonej wobec skazanego S. L. kary, zaś postawione zarzuty zmierzają do ominięcia ustawowego zakazu kwestionowania w kasacji współmierności orzeczonej kary.

Zauważyć także należy, iż art. 86§1 kk, którego obraży rzekomo dopuścił się Sąd odwoławczy, kształtuje zasady wymiaru kary łącznej wyznaczając jej górną i dolną granice. Sąd odwoławczy w uzasadnieniu wyroku wskazał, że orzeczenie kary łącznej w wymiarze 5 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności (zamiast orzeczonej przez Sąd I instancji kary 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności) oraz utrzymanie wyroku w pozostałym zakresie w pełni uwzględnia zasady wymiaru kary łącznej określone w art. 86§1 kk. Zatem zarówno orzeczona w pkt I jak i w pkt II kara łączna mieści się w ustawowych ramach określonych tym przepisem. Sąd Okręgowy wykazał, iż nie było także żadnych innych przesłanek, by orzeczoną karę zredukować do dolnej granicy wynikającej z ustawy, uznając jednocześnie, że złagodzenie orzeczonej kary do 5 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności będzie spełniać wobec skazanego cele wychowawcze i zapobiegawcze, zaś związek przedmiotowo-podmiotowy zachodzący pomiędzy przestępstwami objętymi karą łączną uniemożliwia zastosowanie zasady pełnej absorpcji. Zatem Sąd Okręgowy ocenił i uwzględnił w sposób prawidłowy i w istotnym zakresie zarzut skazanego zawarty w jego osobistej apelacji odnośnie rażącej niewspółmierności kary łącznej orzeczonej wobec niego. Sąd odwoławczy łagodząc orzeczoną karę żadnej normy prawa nie naruszył, uwzględniając jednocześnie wskazane w art. 85a kk dyrektywy sądowego wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności.

Należy także zauważyć, że instytucja łączenia kar wprawdzie – z reguły – przynosi korzyść skazanemu, ale nie jest i nie może być traktowana jako swego rodzaju „premii” udzielana sprawcy z tytułu wielości popełnionych przestępstw. Z obrazą prawa materialnego mamy do czynienia w sytuacji, sąd nie postępuje zgodnie z

ustawowym nakazem wynikającym z przepisu o charakterze obligatoryjnym, bądź też postępuje wbrew wyraźnemu ustawowemu zakazowi. Obrazy takiej nie stanowi natomiast nieskorzystanie przez sąd z możliwości przewidzianej fakultatywnie w ustawie. Kodeks karny w tym wypadku wyznacza jedynie dolną i górną granicę swobody w zakresie wymiaru kary łącznej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2021 r., IV KK 167/21).

W świetle powyższych rozważań, wskazać należy, że argumentacja przedstawiona przez Sąd odwoławczy jest przekonująca i zasługuje na aprobatę Sądu Najwyższego, zaś w przedmiotowej sprawie nie zaistniała bezwzględna przesłanka odwoławcza z art. 439§1 kpk ani inne rażące naruszenie prawa, mające istotny wpływ na treść orzeczenia.

Z wyżej wskazanych powodów kasacja została oddalona jako oczywiście bezzasadna na podstawie art. 535§3 kpk.

[as]